

קריין התנ"ך קשר את חבצלת רמת-השרון אין כמו יפן בכלילותה

כשהיא מוקפת תזמורת גדולה וצהלית.

★ ★ ★
פתיחתו של עמיקם

אין רק אין, התכנסו המוזמנים בצל כיפתו הקמורה של החמאם, שם החל הטקס. על הבמה, מתחת לסיסמה ענקית: "כנהנו בליכודנו" ישב החתן על כיסא רם ונישא, כשלצידו טובה פרפלוז'ציק מרמת השרון, המיועדת להיות כלתו, ומסביב חברי השופטים חבושי הצילינדרים שהציגו את המחזה הישראלי המקורי ביותר: **לילה הפתיחה של עמיקם גורביץ'**

מערכה ראשונה:
תרועת חצוצרה.

בנימין גללי: רבותי, בשם שר ה' פריין והחללות אני מברך את החתן והכלה ואת הנוכחים! יפתח יוסיפון.

דן בן-אמוץ: הוא פותח מהר מאוד. **יוסיפון**: ברשות חנה רובינא, הגברת הראשונה, מלכת השמחות בישראל, אני רוצה לברך את החתן והכלה. עמיקם! שבע שנים עבדת כדי להשיג סוף-סוף את טובה. דע לך מה מוסרים לך...

בן-אמוץ: הוא כבר שמע את זה בחור רה, תדבר לקהל.

יוסיפון: אני אדבר עכשיו בשבחה של הכלה ובגנותו של החתן. אתם עדים ש' מוסרים לעמיקם כלה נאה וחסודה, לעיתים רחוקות רואים אותה במרחק קליפורניה, ולהבדיל אף הבדלות, בסתית. צנועה ויר' שבת-בית. נספל אליה מגול, שמקלקל כל מילה טובה בתנ"ך. למה מגיע לו — אינני יודע. אנחנו את טובה לא נמסור לאיש הזה! **בן-אמוץ**: צד הכלה גמר בהשמצות עלובות. זה כל מה שאתה יכול לעשות, יוסיפון?

יוסיפון: יש לי עוד להוסיף כהנה וכנה!

בן-אמוץ: תוסיף בעיקר כנהנה!

★ ★ ★
לינה שחרור גורביץ'

מערכה שנייה.

איצ'ה ממבוש: אם היו לי דברים להגיד בגנות הכלה, לא אגיד אותם. אני מוכן למסור לה חתן די נחמד, אבל לא כמו עמיקם. עמיקם זה מוסד, זה לא בן אדם פריטי.

בן-אמוץ: עם יוסיפון היה מתחתן עם עמיקם, זה היה מוסד מתחתן עם מוסד. **ממבוש**: יש מוסד ויש מוסד. עמיקם

באנגליה נמדרת השיבות של אדם בכך, אם זכה או לא זכה להיכלל ברשימת המוזמנים למסיבת-הגן השנתית, אצל המלכה. בארצות-הברית נמדרת החשיבות לפי הענקת הזמנות למסיבת ההשבעה של הנשיא בבית הלבן. בישראל הוענק תואר החשיבות השבוע למי שקיבל הזמנה לחתונתו של עמיקם גורביץ'.

אין זה צחוק, אלא עובדה: הזמנות לחתונתו של עמיקם נמכרו בכסף טוב, בשוק השחור. אומנם למקום טסס הנושאים עצמו, בו נשא עמיקם אשה לפי כללי הדת והמסורת שטרם נימצא להם תחליף, אפשר היה לחדור בלי כל קושי. החופה שנערכה קבל עם בבית החינוך התיכון, ליד גן-מאיר, ושקודשה בידי הרב הראשי לצה"ל, אלוף מישנה שלמה גורן, עברה ללא שום תקריות. אולם חגיגת-הנושאים האמיתית, לפי כללי הבוהמה הישראלית, נערכה רק כעבור שלושה ימים, בבית ה' מרחץ התורכי, בשטח הגדול ביפו, שהפך לאחרונה למעודן החמאם.

אילו היה עמיקם גורביץ' מתחתן כמה פעמים בשנה, היו כל בעיות המדינה, בכל שטחיה, נפתרות מאליהן. כי חתונתו היתה המקום היחיד בו אפשר היה לראות את משה דיין לוגם יין לצידו של לוי יצחק הירושלמי, יד ימינו של לבון; את חנה רובינא ואהרון מסקין ורודים הורה יחד עם שחקני הקאמרי; ואת כדורגלני שימשון מגישים קבאב, שישליק, חומס ומשקאות חריפים לכדורגלנים ממכבי והפועל תל-אביב, מסקצית הכדורגל של נס-ציונה וקבוצת סתית.

בשעות הראשונות של הלילה היתה אווירה חרדה קטנה. במקום היו האורחים, היו המארחים והיה החתן, אולם הכלה היתה בבחינת נעלם, כמו בחידון תנכ"י. יעקב אגמון, מנהל הקאמרי, ואיצ'ה ממבוש, מוכתר עין-הרוד, שייצגו בכניסה את החתן עם צילינדרים וסרטים אדומים ואספו את צלחת העץ שהביא במתנה אלון חיים ברי לב, מפקד גייסות השריון ואת פרוכת החלה הגדולה שהביא מנהל היכל התרבות, עודד אבישר, היו כבר במצב מאוד לא נעים: "אוי לאותה בושה!" צעק ממבוש, "האמת המרה היא שיוסיפון ברח עם הכלה לחיפה!"

ואומנם, חזרה-העין הבחינו שזאב יוסיפון, שייצג את הכלה יחד עם שמואל בונים, לא נראה בשטח. כולם נשמו לרחצה כש' בשעת חצות החזיר יוסיפון את הכלה,

משהופיעה תמונתה בעתונות הישראלית תחת הכותרת — מיס פאריס, נפתרה ה' תעלומה בחלקה. כיצד הצליחה יהודית ל' הערים על תקנון הבחירה, האוסר השתתפות של נשים נשואות בתחרות — זאת עדיין אין איש יודע. מיכתבים שנשלחו אליה לצרפת, לא זכו למענה.

פרשת שפאק בלי רחמים

לשנה וחצי היה זקיק שופט השלום ה' ראשי של תל-אביב, יעקב סגל, כדי לברר את המשפט. חמישה אנשים עמדו לפניו מואשמים ב-25 סעיפים של לקיחת-שוחד או תיווך במתן שוחד.

החמישה: ראש מינהל יפו, אריה שפאק, ראש מחלקת הפיקוח שלו, שמונה לאהרן פועל-מתחבר בשם רפאל אלגים, בעל משרד לכתיבת בקשות, בשם משה דואר, וחוננוני יפואי, בשם אלי לור.

השבוע השמיני השופט את פסק-הדין. דואר זוכה, לאהרן נידון לחמישה חודשי מאסר, אלגים לחודש אחד ולור לארבעה חודשים. שפאק, הנאשם מספר אחד, נידון לעשרה חודשי מאסר. מתוך 17 סעיפי האשמה שהוגשו נגדו זוכה ב-11, הורשע בשישה.

עד המדינה. מה היו שישה מיקרים אלה? אחד התבסס על הלוואה בסך 400 לירות, שניתנה — בצ'ק — לשפאק, על ידי מכרה בשם מלכה ולוצובר. האשה, ש' הובאה כעדת תביעה, חזרה והרגישה כי היתה זו רק הלוואה, וכי שפאק החזיר לה את הכסף. היא הקפידה לציין, כי במשטרה לחצו עליה אורכות להודות ששילמה שוחד, אולם היא סירבה לעשות זאת. העניין היחיד שיש לה עם עיריית תל-אביב יפו לא היה בסמכותו של שפאק, והוא לא התערב לסוכתה. השופט החליט כי אינו מאמין לעדה.

חמש ההרשעות הנותרות התבססו על עדותו של עד המדינה, אשר פרץ, שכיהן מקודם כפקיד מחלקת הרשימות במינהל יפו. הוא העיד כי שפאק קיבל סכומי-שוחד שונים, הנעים בין 87.5 ל-200 לירות. מהו פרץ זה? עלפי עדותו שלו עצמו במשטרה ובבית-המשפט, הריהו זיפון, גנב, מוציא כסף בטענות שוחד, מקבל-שוחד ו' שקרן. השופט עצמו אמר עליו: "הוא אשר היה הרוח החיה, המפעיל והעושה העיקרי בכל ענייני השחיתות... שוכנעתי שהיה רחוק מלהיות כלל היושר — נוסף לעיס' קות השוחד." השופט אף פסל את עדותו ב-11 סעיפי-אישום נגד שפאק, משנתגלה כמעליל-שקר.

מן הרגע הראשון טען שפאק כי פרץ, שצביעותיו נודעו למשטרה, זכה לחסינות מפני תביעה משפטית — בתנאי שיעליל על שפאק עלילות שקר. דבר זה בא לסלק את שפאק הצי"כי מן התפקיד הרם, כמנגנון העירוני שוה עתה נכבש בידי מפא"י בבחירות.

החליט להחזיר. על סמך דבריו של פרץ זה, הרשיע השופט את אריה שפאק, ואומנם מהותם דברים אלה אסמכתה מספ' קט? על כך יצטרך בית-המשפט המחוזי להכריע, כאשר יתבקש לשמוע את עירעורו של שפאק.

לפני השמעת גור-הדין, ניתנה רשות הדין בור למפקדיו של שפאק, עיריית-הדין אריה רוזנבלום. הוא הכריז: "הוריתי עליידי ה' נאשם, הנמצא עדיין תחת חלם פסק-הדין, להודיע, שכל עוד תהיה נשמה באפו ותי' חתר טיפת דם בעורקיו — הוא יילחם לחיבתו מפשע. הוא מצהיר כיום, כפי ש' עשה במשך הזמן, שהוא חף מפשע... נהוג בשלב זה לבקש רחמים הנאשם הורני שלא לבקש שום רחמים. הוא יערער על פסק-הדין."

האיש שהוביל את שועלי משמון בקרב, במלחמת העצמאות, החליט לחזום גם ה' פעם.

עתונות

במאבק ע" האיכוירמציה

פרשת השבת השחורה של הרביעי בבב' רואר, היום בו הדיח מרכז מפא"י את פנחס לבון מתפקידו כמזכיר ההסתדרות, התעורר רה השבוע שוב — הפעם בבית-המשפט. בשני משפטים, הקשורים במה שאירע באותה שבת בתיאטרון אהל וסביב לו, תפס העולם הזה מקום מרכזי.

בפני שופט השלום התל-אביבי, עזריאל גרשוני, החל להתברר משפטם של שמונה צעירים הנאשמים בהתקהלות בלתי-היחוקית (המשט' בעמוד 14)



בצהוק

מגיבים החתן והכלה על טסס הנושאים החיתולי שנערך לכבודם במועדון החמאם, שם היו 'חתונות' רבות לחתונה, שהוסרו אחרי ויכוחים רבים. משמאל לזוג נראה איצ'ה ממבוש, דובר הכלה במאורע זה ומוכתר כפר האמנים עין-הרוד.



ברצינות משיא הרב הצבאי של צה"ל, שלמה גורן, את הכלה טובה פרפלוז'ציק לחתן עמיקם גורביץ'.

זאת מהות. ואת זה נמסור לשירותים לצר' כים פרטים של איזו גברת פרפלוז'ציק? אין לי שום דבר נגד שום גברת. אני מוכן למצוא לכלה חתן כימעט נחמד כמו עמיקם.

בן-אמוץ: עמיקם שיך למדינה! **ממבוש**: עמיקם שיך לכמה מדינות! רבותי העסק הזה הוא בסך הכל עניין של חמשת אלפים ל"י בכתובה. אני רוצה להקים ליגה לשיחרור עמיקם גורביץ' מן העול הזה, שהוכנס אליו באופן בלתי-רלבאני.

בן-אמוץ: זה בא בחשבון. יכולים לי שחרר אותו, אבל מה נעשה איתו אחר-כך? **ממבוש**: "אני רוצה לספר לכם ש' הייתי אינקוגניטו בחופה שלו, למרות שהגנו עליה קולונלים מדרגת אלוף-מישנה ומעלה. אני בעצמי ראיתי, כמו בחזוה מינכן, שקולונלים הכריחו אותו להגיד שהוא מק' דש אותה. העניין הוא רק כספי ואני מקחה לשחרר את עמיקם עוד הערב."

בן-אמוץ: מבקשים בזה למנות דיינים. אני מדגיש, דיינים בדי', שיקבעו אם יש מקום להתמסרות הדדית בין עמיקם וטובה. (בוחרים שלושה דיינים ובפניהם מציגים הצדדים טענות ועדים.)

ממבוש: אני רוצה להגיע לפשרה. **יוסיפון**: אתה מוכן לשלם לילד אוני-ברסיטה?"

בן-אמוץ: אל תשכח שהילד לא נולד ויוסיפון כבר לא אדם צעיר. האם יש מי שוה שמתנגד לנשואין?

(על הבמה עולה מינה צור, אשתו של בומבה, בחודש השמיני להריונה)

בן-אמוץ: זאת סיבה קטנה אבל מס' פקת כדי שהנשואין יתבטלו.

לוי יצחק הירושלמי: בהזמנה ש' קיבלנו, יש משום הוצאת דיבה והוצאת שם רע. נאמר שם שהכלה היא בתולה מהוללה. כיצד נעשתה הבדיקה?

יוסיפון: אני מודיע שלא היתה לי יד... **בן-אמוץ**: תודה רבה! זה הכל! בעצם, זאת היתה שגיאה מצד עמיקם לכתוב בתולה מהוללה. מהוללה, סימן שכולם יודעים שהיא בתולה.

הדיינים מוציאים פסק דין: בית-הדין מחייב את עמיקם לעבוד שלוש שנים ברציפות על תאומים ואת טובה לשלם מזונות לילדים. כן מציב בית-הדין את שאלו ביבר להתרחק לחלוטין מהחתן והכלה ולהכפיל את הכתובה עד לסך עשרת אלפים ל"י.

פג'ול: הקהל רוקד. זאב יוסיפון מנסה להקריא קטע מספר עתיק הדין בהילכות צניעות. הוא ניסה לעשות זאת בחתונתו של איצ'ה ממבוש. הקהל סירב לשמוע. גם הפעם לא עזר. הקהל בשום אופן לא מוכן להק' שיב. יוסיפון יורד מדוכדך אך מלא תקווה. אולי בחתונה של שאלו ביבר יצליח להק' ריא את הקטע.